

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 159/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ксенија Булатовић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“, доо Београд, Огранак Зајечар, ради чинидбе, одлучујући о захтеву Основног суда у Зајечару за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари.

Образложење

Пред Основним судом у Зајечару у току је парница по тужби тужиоца АА из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“, доо Београд, Огранак Зајечар, ради чинидбе – замене дотрајалог дрвеног стуба број 1 за нисконапонску мрежу, који се налази на катастарској парцели број .../..., КО ..., која је у власништву тужиоца.

Основни суд у Зајечару је, применом одредбе члана 62. став 1. ЗПП, поднео Врховном суду захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, наводећи да је предмет правне заштите извршење чинидбе на непокретности која се налази на територији општине Мајданпек, као и да тужилац има пребивалиште на територији општине Мајданпек, због чега налази да ће се поступак лакше спровести пред Основним судом у Мајданпеку и да постоје оправдани разлози да се одреди други стварно надлежан суд за поступање у овој правној ствари.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је захтев неоснован.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно не постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, јер разлози изнети у захтеву не указују да је очигледно да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити указују да постоје други оправдани разлози за одређивање надлежности другог стварно надлежног суда, због чега је и одлучено као у изреци, на основу члана 62. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**